

Denne gang valgte jeg at følge livet på Uhre Friskole i løbet af en uge. I samme uge var forældrene også på tilsyn, så det var rigtig fornøjeligt. Især lørdag hvor vi næsten ikke kunne komme til for hinanden. For mit vedkommende startede ugen tirsdag med fortælletime i 1. – 2. klasse, hvor Bente var i gang med at læse en af Bjarne Reuters første romaner med børnene. Den var spændende og også lidt fræk i sprogbrugen, hvilket ungerne straks kunne afsløre. Det er vigtigt at snakke med børnene om, hvad der er sket, og hvad der mon vil ske, og hvordan det bliver fortalt, så de bliver opmærksom på, hvad der gør det så spændende at læse gode fortællinger. Der er sket meget, siden jeg selv gik i skole på det punkt.

Det er der sandelig også i matematik. Det var i 3. klasse med Liselotte. Jeg var der både tirsdag og lørdag. Og det var lige interessant hver gang. Hvordan får man listet disse svære ord og begreber ind i dem, så de synes, at det både er morsomt og interessant. Selv i matematik kan det være godt at sænke stemmen, så børnene bliver mere stille og lydhøre. Mange lærere råber alt for højt i timerne (det gjorde jeg vist selv); men her var det så stille, at man virkelig skulle være opmærksom. Og sådan gled en hel masse om tier-overgang ligeså stille ned. Og hvor langt man kører på literen i en bil, på en knallert, og hvis man er fornuftig, - og kørekort og køreprøve og plæneklippere og traktorer og en hel masse andre maskiner, som kun børnene kender. Der er matematik i alting, og man skal lære det fra starten. Bagefter satte vi hegn omkring en hønsegård – på papiret altså.

Lørdag var jeg til matematik i samme klasse og fik min sag for. Vi legede BOM med nitablellen, men det gik da heldigvis godt, da jeg fik lært reglerne. Minsandten om de ikke også kunne løse ligninger med en ubekendt! I 3. klasse! Jo, de skal nok blive til noget.

Så kom jeg endelig i børnehaveklassen. Der har jeg jo aldrig selv gået. Jeg var på forhånd skeptisk overfor de vejledninger, ministeriet havde udsendt. Jeg syntes, det var synd for ungerne, at de i så tidlig en alder skulle presses ind i et bestemt indlæringsmønster. Men jeg må straks indrømme: Jeg blev glædelig overrasket. Børnene arbejdede i grupper, hvor de øvede deres hhv. koncentration, motorik og legeevne. Børnene morede sig, og jeg kunne konstatere, at det var ikke spor tosset med den slags tidlig-undervisning.

I musik i 3. klasse legede de fluesmækkerleg til nodelære. Drengene mod pigerne. Pigerne vandt vist nok. De sang også to dejlige Sebastian-sange; men jeg synes nu, det var for lidt. Det havde pyntet med et par af de gode gamle fødelandsange eller salmer. Det gælder for øvrigt også morgensangen; der kunne jeg godt tænke mig et lidt mere lødigt repertoire sammen med det fornøjelige. Jeg må dog indrømme, at jeg blev lidt bevæget ved at høre ungerne synge lørdag morgen.

Skriveværksted i 7. klasse. Ja, nu er vi vist nået frem til fredag. Det var skægt. De skrev hver et ”sted”, en ”aktør” og en ”begivenhed” på en seddel, som blev lagt i en kasse. Derefter trak de hver en tilfældig seddel fra hver gruppe og skulle skrive en historie fra de tre ord. Der blev kæmpet med det. Nogen sad længe og gloede ud i luften. Andre skældte lidt ud på sig selv og emnerne og opgaven. Atter andre gik straks i gang med stor energi. Alle nåede vist igennem; og Marianne får sig sikkert en munter time med at sidde og læse dem igennem og rette deres kommafejl, som skriveøvelsen egentlig handlede om.

Lørdag morgen startede på en herlig kaotisk måde. Kamilla skulle vise stjernebilleder for 4. og 5. klasse i fortællestunden. Der blev stillet an med computer og sager. Efter lidt problemer kom der gang i teknikken, og vi så de forskellige stjernebilleder. Men så skulle vi se DVD fra klassens optræden på de skrå brædder. Kamilla kæmpede tappert med ledninger, stik, højttalere, computer, men måtte til sidst overgive sig, så vi endte med at se dogmefilmen med en lyd, som kun kunne høres en meter fra stedet. Men stemningen var god nok; og læreren grinede bare ad det. Og hvad

skulle hun ellers gøre? I øvrigt tog hun revanche i den efterfølgende matematiktime, hvor alt forløb glat og smertefrit.

Det var bestemt også spændende at være til is-time i natur og teknik i 3. klasse. De lavede isbjerge, som blev nedsænket i mælk, olie, sprit og vand. Det er godt havet er af vand... Og bagefter skulle der jo ryddes op. Også det er nyttigt at lære.

Det var som sædvanligt nogle dejlige dage på Uhre Friskole. Nu kender ungerne mig og råber: ”Hej Arne! Kommer du ind til os!” Og på lærerværelset er det altså hyggeligt at komme udefra og alligevel blive modtaget som en af deres. En der hører til. Så kan man nemlig føre tilsyn uden mistænksomhed, men i gensidig tillid. Og det er vigtigt!

Arne Ørtved